

РЕШЕНИЕ

№ 3432

гр. София, 02.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в публично заседание на 13.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **4246** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба на О. Д. Т. от Г.С. срещу мълчалив отказ на К. на район „И.“ да настани жалбоподателя в общинско жилище и да разреши закупуването му, поискано със заявление вх.№ЖИ- 9400-141/22.04.2010г.

Жалбоподателят счита, че мълчаливият отказ е незаконосъобразен. Сочи че е бил наемател на общинското жилище в качеството си на служител на Столична община-район «И.». Счита, че след отмяната на уволнението му като незаконосъобразно от съда, следва да бъдат възстановени правата му на наемател в жилището и правото му да го закупи.

Ответникът – кметът на район „И.“ оспорва жалбата. Счита, че не са налице предпоставките на закона за отдаване за наемане и закупуване на общинското жилище.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, прие за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От приложената към делото административна преписка и събраните доказателства от фактическа страна се установява следното:

Със заповед №ЖН-77-01/26.01.2001г. на К. на район „И.“ жалбоподателят е бил настанен в общинско жилище, находящо се в ж.к. „Св.Троица” У.”Зайчер” №46 .2 на основание чл.43 ал.2 и ал.4 от ЗОС (редакция от ДВ бр.96/1999г.) – като

специалист, работещ в звено на бюджетна издръжка от общината, за периода докато работи.

Със заповед №РД-15-4888/19.11.2001г. на К. на район „И.“ жалбоподателят е уволнен от длъжността, която е заемал. Уволнението е отменено като незаконосъобразно с решение от 27.06.2007г. на Софийски районен съд, Гражданска колегия, 73 състав, постановено по Г.д.№5848/2004г., влязло в законна сила на 15.12.2009г.

Междувременно със заповед №РД-48-1/18.01.2002г. на К. на район „И.“ общинското жилище е иззето от владението на жалбоподателя. Заповедта за изземване е потвърдена с влязло в сила съдебно решение от 18.04.2003г. на С градски съд, Административно отделение, III”б” състав, по адм.дело №206/2002г.

Със заповед №Д-2816.04.2010г. на К. на район „И.“ жалбоподателят е назначен за държавен служител на длъжност главен архитект.

Със заявление №ЖН-9400-141/22.04.2010г. жалбоподателят е поискал да бъдат възстановени правата му на наемател в общинското жилище, както и да му бъде разрешено да го закупи.

Не са представени доказателства за незадоволени жилищни нужди на жалбоподателя и за имотно състояние.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

Съгласно разпоредбата на чл.170 ал.2 от АПК, когато се оспорва отказ за издаване на административен акт, в тежест на оспорващия е да установи, че са били налице условията за издаването му.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че отмяната на уволнението като незаконосъобразно води до автоматично възстановяване на правата му на наемател на общинското жилище. За възникване на ново наемно правоотношение следва да са налице предпоставките по действащото законодателство. Разпоредбата на чл.43 ал.2 от ЗОС,(ДВ бр.96/1999г.), действаща към момента на настаняването му в жилището, дава право да се настанят в общински жилища, лица, които работят в звено на бюджетна издръжка от общината, докато работят, но при условие, че те или членове на семейството им не притежават годни за обитаване жилище или вила в съответното населено място. След изменението на ЗОС(ДВ, бр.101/ 2004г.) тази разпоредба е отменена и е предвидено, че в общински жилища се настаняват само лица с жилищни нужди, установени по реда на наредба, приета от общинския съвет. Наличието на незадоволена жилищна нужда е законово изискване и за настаняване и в резервните и във ведомствените общински жилища- аргумент от чл.45 и чл.45а ал.2 от ЗОС. Аналогична на отменената разпоредба на ЗОС е разпоредбата на чл.32 ал.2 и ал.3 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община (Приета с Решение на Столичния общински съвет № 466 по Протокол № 53/ 14.07.2005; Изменена и допълнена с Решение № 500 по Протокол № 73 от 23.09.2010). Съгласно цитираната разпоредба във ведомствени жилища могат да бъдат настанявани щатни служители с постоянно трудово или служебно правоотношение в общинската администрация, когато те и членовете на семействата им нямат друго жилище или вила на територията на СО. Жалбоподателят не установи, че са налице предпоставките на чл.32 ал.2 и ал.3 от цитираната Наредба, поради което е безпредметно да се обсъжда дали възниква правото му да го закупи при

условията на чл.38 ал.2 от същия нормативен акт.

По изложените съображения жалбата срещу мълчаливия отказ следва да бъде отхвърлена.

Така мотивиран и на основание чл.172 ал.2 от АПК Административен съд С.-град, II отделение, 38-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на О. Д. Т. от Г.С. срещу мълчалив отказ на К. на район „И.” по заявление вх.№ЖИ- 9400-141/22.04.2010г.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: